

Denumire oficială	MONUMENTUL EROILOR FRANCEZI	
Categorie	Grup Statuar	
Localizare	44°26'12.5"N 26°05'21.2"E	
	Grădina Cișmigiu	
	Parc	
Edificare	Ion Jalea	
	Sculptor	
Anul realizării	1920	
Anul amplasării	1922	
Anul reabilitării		
Cod LMI	B-III-m-B-20049	
Cod DGAPMFP	1042	
Tip de proprietate	Disp. Primar General nr. 1685/1999	
Stare de conservare	murdărie și atac biologic ; fisură soclu	

Descriere tehnică

Dimensiuni: statuie: 1.87 m, soclu: 1.67 m

Material: statuie: marmură de Carrara, soclu: piatră

Pe fațada ansamblului este inscripționat în franceză și în română:

AUX SOLDATS FRANCAIS TOMBES AU CHAMP D HONNEUR SUR LE SOL ROUMAIN PENDANT LA GRAND GUERRE 1916 - 1919

SOLDATILOR FRANTEI CAZUTI PE CAMPUL DE ONOARE AL PAMANTULUI ROMANESC IN TIMPUL MARELUI RAZBOI 1916 - 1919

Despre autor

Monumentul este un grup statuar dedicat memoriei eroilor francezi căzuți alături de militarii români în Primul Război Mondial, pe pământ românesc, realizat de Ion Jalea (1887 – 1983). Ion Jalea a studiat la Academia de Arte Frumoase din București, avându-i profesori pe Frederick Storck și Dimitrie Paciurea. Și-a desăvârșit educația artistică la Academia Julian din Paris și la „Grande chaumiere”, sub îndrumarea lui Antoine Bourdelle. A obținut ”Marele premiu al expozițiilor internaționale” de la Paris și Barcelona și în țară ”Premiul național pentru sculptură” în 1941. Autor a numeroase monumente, busturi, statui, basoreliefuri, Ion Jalea a fost membru titular al Academiei Române și președinte activ al Uniunii Artiștilor Plastici. Anul 1917 îl găsește luptând în tranșeele de la Corbu, Măximeni și Nămolosa. Este mai puțin cunoscută drama personală a acestui artist care și-a pierdut o mână în timpul Primului Război Mondial, fiind nevoit să sculpteze toată viața doar cu această infirmitate.

Ambientale

4 spoturi încastrate (2 în față și 2 spate) + 3 proiectoare

Istoric/poveste

Orice vizitator al parcului Cișmigiu a observat, fără îndoială, statuia discretă, aflată într-un generos spațiu verde, numită „Monumentul Eroilor Francezi”.

Opera este un simbol al recunoștinței pentru o țară cu care România a avut de-a lungul timpului o relație specială - Franța. Nu trebuie să uităm că România modernă s-a constituit prin Mica Unire care s-a putut realiza și datorită intervenției Franței, cu implicarea nemijlocită a lui Napoleon al III-lea, azi o personalitate mai puțin amintită în cărțile de istorie. Nu poate fi uitat nici ajutorul dat în Primul Război Mondial de către Republica Franceză, care a trimis un corp de soldați și ofițeri, celebra misiune franceză condusă de generalul Henri Mathias Berthelot. Nu în ultimul rând, Franța a avut un rol important în semnarea tratatelor de pace de după Primul Război Mondial, confirmând noile granițe ale României întregite.

Statuia dedicată soldaților francezi impresionează prin frumusețe și simplitate. Grupul statuar din marmură de Carrara înfățișează o soră medicală care se apleacă asupra unui soldat rănit. Soclul are forma unui trunchi de con așezat pe o treaptă, iar inscripția este un omagiu dedicat ostașilor francezi căzuți pe câmpul de luptă, pe pământ românesc, în timpul Marelui Război (1916-1919). Pe sculptură, în partea dreaptă jos, este scris numele autorului, localitatea și anul realizării.

Monumentul a fost inaugurat la 25 octombrie 1922, în cadrul unei ceremonii la care au participat Ion I. C. Brătianu, mareșalul Foch, generalul Weygand și generalul Berthelot.

Misiunea franceză în România a fost inițial alcătuită din 21 de ofițeri și era condusă de generalul Berthelot. Până în anul 1917, numărul participanților avea să se ridice la 430 de ofițeri și 1.150 de soldați, care au contribuit la reorganizarea armatei române.

În anul 1924, ziarul Nădejdea scria: „Războiul ne-a făcut pe noi românii să ne cunoaștem prietenii”, așadar dacă treceți pe lângă Monumentul Eroilor Francezi din Grădina Cișmigiu, nu uitați să faceți o reverență, fie doar și cu gândul, ca la revederea unui prieten de mult uitat. Atât sculptorul cât și eroii săi o merită cu prisosință.

